

เอกภาพของพื้นที่ในสังคม

The unity of society

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2561-2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ภาพพิมพ์

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

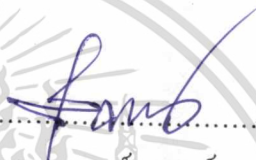
ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์คณากร วิชาชีวะ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กัญจมา คำโสภี)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์คณากร วิชาชีวะ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนสาร พัฒนสุทธิชิตกุล)

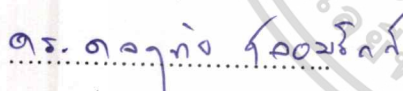
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชชา แก้วทองताल)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนอมนวล เดชาคนึงวงศ์)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ชลฤทัย ชลอมรักษ์)

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยูทธนา นิ่มเกตุ)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยูทธนา นิ่มเกตุ)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	เอกภาพของพื้นที่ในสังคม
	The unity of society
ชื่อ	นายณัฐวุฒิ ทรุฑน้อย
รหัสนักศึกษา	58020465
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2561-2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ

บทคัดย่อ

พื้นฐานของสังคมและสวัสดิการรัฐทำให้เกิดช่องว่างทางสังคมขึ้นนั่นคือความไม่เท่าเทียม ทำให้มีปัญหาดังแต่สถาบันครอบครัวจนถึงสถาบันทางสังคม แล้วผลที่ตามคือเกิดคนที่ได้รับผลกระทบจนกลายเป็นคนไร้บ้านในที่สุด

การใช้ชีวิตที่ผิดแปลกของแต่ละบุคคลเครื่องแต่งกายที่ไม่เรียบร้อยมีสัมภาระหรือสิ่งของสำหรับยังชีพพกไปด้วยในทุกที่การพักอาศัยตามสถานที่สาธารณะหรือทุกสถานที่ที่อำนวยความสะดวกเหล่านั้นโดยปราศจากบ้านที่เป็นหลักแหล่ง

ด้วยเหตุนี้จึงได้นำภาพของคนไร้บ้านมาสร้างสรรค์เป็นผลงานภาพพิมพ์ร่วมสมัย โดยนำเสนอชีวิตความเป็นอยู่ของคนไร้บ้านในที่ต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานครและขับเคลื่อนโดยการใช้รูปทรงคนเป็นส่วนสำคัญของผลงาน โดยมีลักษณะผิวตามลำตัวที่ใช้กระบวนการทางเทคนิคภาพพิมพ์ฮาร์ดกราวมาช่วยสร้างความรู้สึจากันแบบเดิมให้เกิดความชัดเจนเกิดความเด่นชัดถึงร่องรอยผิวหนังและสร้างน้ำหนักของผลงานแสดงถึงเนื้อหาทั้งความสวยงามในด้านการใช้ชีวิตความเข้มแข็งการเลือกอยู่ในสังคมด้วยจุดยืนอันเด็ดเดี่ยวและความสะท้อนอารมณ์ที่มีต่อคนดูให้เกิดความสงสาร ความหดหู่ หรือเห็นใจต่อคนเหล่านี้

กิตติกรรมประกาศ

โครงการศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีอย่างเต็มความสามารถ ขอขอบพระคุณความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยุทธนา นิ่มเกตุ ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะ ช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ให้แก่ข้าพเจ้าสำหรับคุณงามความดีที่เกิดขึ้นจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดาที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์และขอมอบกำลังใจให้คนไร่บ้านที่ใช้ชีวิตอยู่อย่างเด็ดเดี่ยวได้ต่อสู้ในสังคมนี้ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและดึงอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 แนวคิดในการสร้างสรรค์	2
1.4 ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	4
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์ส่วนตัว	4
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	7
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	9
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	9
3.2 กระบวนการสร้างงาน	21
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	32
4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	32
4.2 การวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 9	36
บทที่ 5 บทสรุป	42
บรรณานุกรม	43
ภาพผลงานศิลปะ	44
ประวัติผู้เขียน	49

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. ภาพที่ 2.1 ภาพถ่ายคนไร้บ้าน ถนนพหลโยธิน แขวง สามเสนใน เขตพญาไท	6
2. ภาพที่ 2.2 ภาพถ่ายคนไร้บ้าน ถนนคลองกรุง 1 เขตลาดกระบัง	6
3. ภาพที่ 2.3 ภาพผลงาน dumpster house 2011, โครงสร้างขอบ้าน	7
4. ภาพที่ 2.4 ภาพผลงาน dumpster house 2011	8
5. ภาพที่ 2.5 ภาพผลงาน dumpster house 2011	8
6. ภาพที่ 3.1 ภาพร่างชั้นที่ 1	10
7. ภาพที่ 3.2 ภาพร่างชั้นที่ 2	10
8. ภาพที่ 3.3 ภาพร่างชั้นที่ 3	11
9. ภาพที่ 3.4 ภาพร่างชั้นที่ 4	12
10. ภาพที่ 3.5 ภาพร่างชั้นที่ 5	13
11. ภาพที่ 3.6 ภาพร่างชั้นที่ 6	13
12. ภาพที่ 3.7 ภาพร่างชั้นที่ 7	14
13. ภาพที่ 3.8 ภาพร่างชั้นที่ 8	15
14. ภาพที่ 3.9 ภาพร่างชั้นที่ 9	16
15. ภาพที่ 3.10 ภาพร่างชั้นที่ 10	17
16. ภาพที่ 3.11 ภาพร่างชั้นที่ 11	18
17. ภาพที่ 3.12 ภาพร่างชั้นที่ 12	19
18. ภาพที่ 3.13 ภาพร่างชั้นที่ 13	20
19. ภาพที่ 3.14 วัสดุอุปกรณ์การทำภาพพิมพ์	21
20. ภาพที่ 3.15 ภาพการขีดเพลททองแดง	22
21. ภาพที่ 3.16 ภาพการผสมวานิช	22
22. ภาพที่ 3.17 ภาพทาวินิชลงบนเพลททองแดง	23
23. ภาพที่ 3.18 เพลทที่ทาวินิชแล้วรอให้แห้งพร้อมทำขั้นต่อไป	23
24. ภาพที่ 3.19 ภาพการปิดเทปกาว	24

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
25. ภาพที่ 3.20 ภาพการร่างผลงานและการสร้างน้ำหนักร	24
26. ภาพที่ 3.21 ภาพการแช่กรด	25
27. ภาพที่ 3.22 ภาพการปิดวานิช	25
28. ภาพที่ 3.23 ภาพการทำพื้นผิว	26
29. ภาพที่ 3.24 ภาพการพ่นสเปรย์	26
30. ภาพที่ 3.25 ภาพการล้างวานิช	27
31. ภาพที่ 3.26 ภาพการผสมหมึก	27
32. ภาพที่ 3.27 ภาพการลงหมึกบนหน้าเพลต	28
33. ภาพที่ 3.28 ภาพการเช็ดหมึก	28
34. ภาพที่ 3.29 ภาพหน้าเพลตก่อนพิมพ์	29
35. ภาพที่ 3.30 ภาพการทำชั้นกระดาษ	29
36. ภาพที่ 3.31 ภาพการวางกระดาษและแม่พิมพ์	30
37. ภาพที่ 3.32 ภาพการหมุนแทนพิมพ์	30
38. ภาพที่ 3.43 ภาพผลงานที่ผ่านกระบวนการพิมพ์	31
39. ภาพที่ 4.1 ผลงานชิ้นที่ 8 ชื่อผลงาน Tuk Chai Intersection 22012019 14.37	32
40. ภาพที่ 4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ เอกภาพชิ้นที่ 9	33
41. ภาพที่ 4.3 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ คุณภาพชิ้นที่ 9	34
42. ภาพที่ 4.4 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ การเคลื่อนไหวชิ้นที่ 9	35
43. ภาพที่ 4.5 การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ ความเป็นเด่นชิ้นที่ 9	36
44. ภาพที่ 4.6 ภาพผลงานชิ้นที่ 9 ชื่อผลงาน Tuk Chai Intersection 22012019 14.37.	37
45. ภาพที่ 4.7 ภาพการวิเคราะห์ทัศนธาตุ รูปทรง ก.	39
46. ภาพที่ 4.8 ภาพการวิเคราะห์ทัศนธาตุ รูปทรง ข.	39
47. ภาพที่ 4.9 ภาพการวิเคราะห์ทัศนธาตุพื้นผิว ก.	40
48. ภาพที่ 4.10 ภาพการวิเคราะห์ทัศนธาตุพื้นผิว ข.	40

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
49.	ภาพที่ 4.11 ภาพการวิเคราะห์ทัศนธาตุพื้นผิว ค.	41
50.	ภาพที่ 4.12 ภาพการวิเคราะห์ทัศนธาตุพื้นผิว ง.	41
51.	ชื่อผลงาน Wangna Arts Gallery 17.57	45
52.	ชื่อผลงาน Rajavithi Hospital 22012019 14.27	46
53.	ชื่อผลงาน Bang Pakok 20062018 13.09	47
54.	ชื่อผลงาน Tuk Chai Intersection 22012019 14.37	48

บทที่ 1

บทนำ

การมีอยู่ของกลุ่มคนที่มีสถานะความเป็นอยู่ที่ผิดแปลกไปจากสังคมของกลุ่มคนเมืองทั่วไป คือ การใช้ชีวิตการดำรงอยู่หรือที่อยู่อาศัย การที่ต้องมาใช้ชีวิตในพื้นที่สาธารณะ หรือตามท้องถนน การหลับนอนในที่ที่ไม่ใช่ที่พักอาศัย แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในสังคม กรุงเทพฯที่มีการพัฒนาในทุก ๆ ด้านแต่ในการเจริญเติบโตนั้น ได้หลงเหลือร่องรอยของ บางสิ่งที่ไม่สามารถก้าวไปตามเมืองที่เจริญเติบโตนี้ได้ อาจเนื่องด้วยสถานะครอบครัว ความเปราะบางที่เริ่มต้นขึ้น สถานะทางสังคมที่ถูกเอารัดเอาเปรียบ หรือจากภาครัฐที่ไม่สามารถรับรองประชาชนได้ทุกภาคส่วน

การใช้ชีวิตของพวกเขาเหล่านั้น ได้แสดงถึงสังคมเมืองอีกรูปแบบหนึ่ง ที่หลายคนยังไม่ทันได้สังเกตเห็น ยังไม่ได้ให้ความสนใจ และยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ ข้าพเจ้าจึงตระหนักได้ว่าการนำเสนอมุมมองของพวกเขาเหล่านั้นออกมาในการสร้างงานภาพพิมพ์อาจทำให้หลาย ๆ คนเล็งเห็นถึงความเป็นอยู่ ปัญหา และอาจช่วยเหลือพวกเขาเหล่านั้นได้

1.1 ความสำคัญของโครงการ

คนส่วนใหญ่เข้าใจ “คนไร้บ้าน” (homeless) ว่าเป็นกลุ่มคนที่มีลักษณะเช่นเดียวกับคนเร่ร่อนขอทาน แต่ที่จริงแล้วคนไร้บ้านมีศักยภาพในการทำงานหรือประกอบอาชีพ เช่น การเก็บของเก่า การรับจ้างทำงาน

“คนไร้บ้าน” เป็นปรากฏการณ์ที่พบเห็นได้ในเมืองใหญ่ต่าง ๆ ทั่วโลก เป็นกลุ่มคนที่จัดได้ว่ามีความยากจนที่สุดของสังคมเมือง ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้น คือความเหลื่อมล้ำทางสังคมและความด้อยโอกาส ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยส่วนบุคคล อาทิ ความเปราะบางของสถาบันครอบครัว ความผิดหวังจากการศึกษา ความผิดหวังจากการทำงาน ภาวะตกงาน มีประวัติที่สังคมไม่ยอมรับ การสมัครใจเป็นเป็นคนไร้บ้าน การพบทางทำมาหากินที่ไม่ต้องมีบ้าน หรือ ความพิการทางร่างกาย

“ความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน เป็นผลมาจากกฎหมายและการออกแบบนโยบายของรัฐที่มีลักษณะไม่เป็นธรรม ไม่หนุนเสริมผู้ด้อยโอกาสทางสังคมเศรษฐกิจ และมุ่งให้ความสำคัญกับกลุ่มคนมีฐานะทางสังคม ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทั้งในแง่ของโอกาส”

(บุญเลิศ วิเศษปรีชา, 2546)

จึงนำเสนอเป็นผลงานชุดคนไร้บ้านในบริบทต่าง ๆ ให้เห็นถึงมุมมองความเป็นอยู่ของ “คนไร้บ้าน” จากสภาพความเหลื่อมล้ำทางสังคม

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 แสดงให้เห็นถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่เกิดขึ้น
- 1.2.2 นำเสนอมุมมองชีวิตของบางส่วนในสังคมที่มีรูปแบบผิดไปจากปกติ
- 1.2.3 ทำให้สังคมตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น ในสังคมปัจจุบัน
- 1.2.4 เพื่อพัฒนารูปแบบและเทคนิคในงานภาพพิมพ์

1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

การนำภาพถ่ายของคนไร้บ้านตามสถานที่ต่าง ๆ ที่หลายคนอาจมองข้ามหรือไม่สนใจจะนำมาแสดงออกโดยวิธีการทางศิลปะในการขับเน้นอารมณ์ในภาพที่แสดงถึงสภาพความเป็นอยู่ที่ยากลำบาก การที่ไม่มีใครสนใจ การไม่ได้รับความเอาใจใส่จากสังคม โดยใช้กระบวนการภาพพิมพ์ ล่องลึกแสดงทัศนธาตุ แสดงให้เห็นรายละเอียดที่ชัดเจน ทำให้เห็นถึงร่องรอยของ ผิวหนัง เสื้อผ้า สิ่งของรอบตัว รวมทั้ง สถานที่ความเป็นอยู่ ที่มีความพิเศษจากตัวเทคนิค ให้เกิดมุมมองใหม่ที่ทำให้เห็นถึงรายละเอียดในสังคมและเรื่องราวของคนไร้บ้านมากขึ้นว่ามีความด้อยโอกาส ความเป็นอยู่ที่อยากลำบากทางสังคมเพียงไร

1.4 ขอบเขตของโครงการ

- 1.4.1 ศึกษาและนำความรู้และประสบการณ์มาสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะมาประยุกต์ใช้
- 1.4.2 เสนอมุมมองจากการถ่ายรูปคน ไร่บ้าน ในกรุงเทพมหานครตามสถานที่สาธารณะที่มีคนพลุกพล่าน จากในเมือง ตามริมถนน และ บริเวณพื้นที่ส่วนบุคคลที่ทิ้งร้าง และนำมาสร้างเป็นงานศิลปะผ่านกระบวนการภาพพิมพ์
- 1.4.3 เป็นงานศิลปะแนวเหมือนจริง (Realistic)
- 1.4.4 ใช้กระบวนการภาพพิมพ์โดยใช้เทคนิค ภาพพิมพ์ร่องลึก (intaglio) มาเป็นตัวสร้างชิ้นงาน
- 1.4.5 จำนวนผลงานมี 4 ชิ้น
  - 1.4.5.1 ขนาด 80 x 120 เซนติเมตร
  - 1.4.5.2 ขนาด 80 x 120 เซนติเมตร
  - 1.4.5.3 ขนาด 80 x 120 เซนติเมตร
  - 1.4.5.4 ขนาด 80 x 120 เซนติเมตร

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์ส่วนตัว

การพบเจอบุคคลในสังคมและได้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำของสังคมที่มีต่อมนุษย์เมืองหรือคนเมืองการที่มีปัญหาสภาวะไร้บ้านที่เกิดขึ้น เริ่มต้นจากปัญหาใกล้ตัวที่สุดคือสถาบันครอบครัว และสวัสดิการของรัฐที่ไม่เท่าเทียมกันพอ จึงปรากฏให้เห็นคนไร้บ้านที่เพิ่มมากขึ้นทุกวัน

หากพูดถึงคนไร้บ้านคนที่พบเห็นอาจมองคนเหล่านี้ เป็นคนที่มีปัญหาครอบครัวแตกแยก ตกงาน เป็นคนยากคนจน ดิ้นเดี้ยงดิ้นดิ้น หรือเป็นคนจู้จุก จึงออกมาใช้ชีวิตในพื้นที่สาธารณะหรือตามท้องถนนและโดนกล่าวหาว่าเป็นคนจู้จุก ไม่ทำมาหากิน ไม่รู้จักใช้เงิน หรือ ไม่อดออม ทำให้ต้องกลายเป็นคนไร้บ้านในที่สุด

สาเหตุของคนไร้บ้านเกิดจากหลายปัจจัย อาทิ ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม ระบบทุนนิยมที่เติบโตขึ้น ความไม่เป็นธรรมทางนโยบาย ความเหลื่อมล้ำและไม่เป็นธรรมในการเข้าถึงบริการของภาครัฐ และระบบสวัสดิการของสังคมที่ไม่มีประสิทธิภาพนำไปสู่การเลือกปฏิบัติและทำให้คนเหล่านี้ต้องตกอยู่ในสถานะคนไร้บ้าน ซึ่งคนในสังคมมองคนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มคนที่น่ากลัว ไม่น่าคบ เป็นโจร ซึ่งเหล่านี้เป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้คนไม่ยอมให้ความช่วยเหลือหรือเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับคนไร้บ้าน สาเหตุของการกลายเป็นคนไร้บ้านที่กล่าวมาได้แสดงให้เห็นว่าโครงสร้างทางสังคมมีส่วนอย่างมากในการทำให้คนคนหนึ่งกลายเป็นคนไร้บ้าน เพราะอาจเกิดจากครอบครัวแตกแยก การตกงาน ความน้อยใจสมาชิกในบ้าน และความยากจน ถ้าได้รับการสนับสนุนที่ดีจากครอบครัว และสถาบันทางสังคม เช่น การมีนโยบายที่อยู่อาศัยชั่วคราวและถาวรที่ราคาถูกลง หรือกลไกการทำงานที่เปิดโอกาสแก่กลุ่มคนเหล่านี้ หรือการเข้าถึงการรักษาพยาบาลย่อมจะมีส่วนช่วยไม่ให้เขาเหล่านี้ต้องกลายมาเป็นคนไร้บ้าน

ผลที่เกิดขึ้นจากการเป็นคนไร้บ้านและเป็นคนไร้บ้านที่ไม่มีแม้บัตรประชาชน ทะเบียนบ้าน หรือเอกสารทางราชการที่จะสามารถพิสูจน์ได้ว่าเขาเป็นใคร ทำให้คนไร้บ้านจำนวนมากไม่สามารถใช้สิทธิขั้นพื้นฐานในฐานะของความเป็นคนไทยทำอะไรได้เลย ไม่สามารถสมัครงานได้ ไม่สามารถเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐาน อาทิ สิทธิในการรักษาพยาบาล สิทธิทางการศึกษา ที่อยู่อาศัย เหมือนคนปกติทั่วไปทุกอย่างที่เขาถือสัญชาติไทยมาตั้งแต่เกิดเหมือนกัน

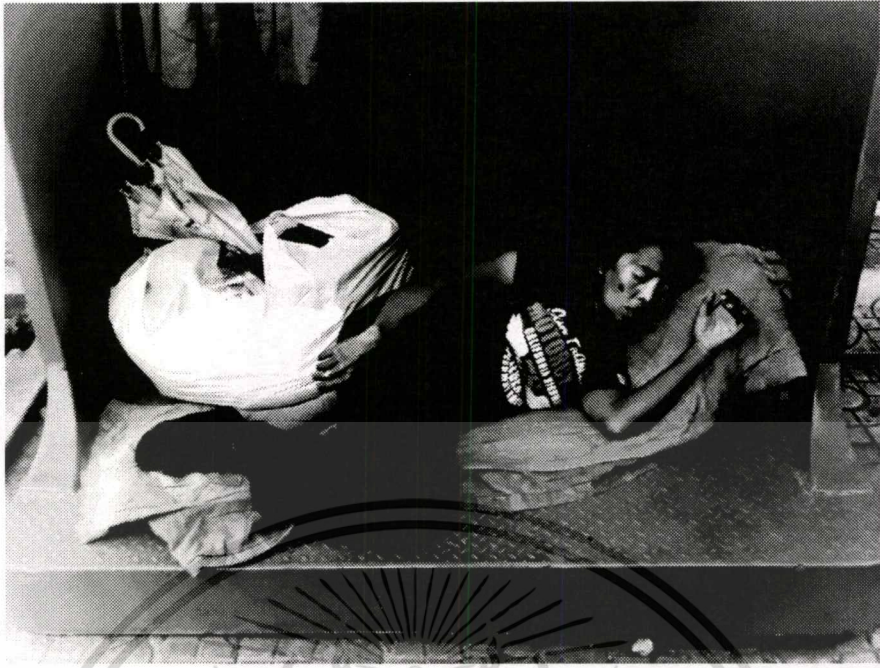
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คนไร้บ้านในสังคมไทยส่วนมากยึดอาชีพเก็บของเก่า รับจ้างทั่วไป ซึ่งเป็นอาชีพที่ไม่ต้องลงทุน แรงงานนอกระบบ รับจ้างชูป้ายขายบ้าน และรับจ้างโบกธงตามปั้มน้ำมัน แหล่งงานบางที่อาจถึงขั้นต้องดูคุณสมบัติในการทำงานและผลงานซึ่งจะมีผลต่อค่าจ้างแรงงาน บางครั้งในการทำอาชีพอื่นที่มีนายจ้างไม่คืออาจถูกโกงค่าจ้างเพราะมองว่าคนไร้บ้านไม่กล้าที่จะเรียกร้องอะไรได้ สิ่งเหล่านี้กลายเป็นสาเหตุทำให้คนไร้บ้านเกิดความท้อใจ และต้องหยุดทำงานนั้นในที่สุด พอได้หยุดทำงานเป็นระยะเวลาหลายๆ ทำให้เขาเหล่านั้นไม่อยากกลับไปทำงานอีก

ปัญหาคนไร้บ้านถือเป็นปัญหาสังคมที่ยังไม่ได้รับการเหลียวแลแก้ไขจากภาครัฐ ส่วนใหญ่ภาครัฐจะแก้ปัญหานี้โดยการจับคนไร้บ้านไปอยู่ที่สถานสงเคราะห์ โดยที่ลืมคิดไปว่าการทำแบบนั้นถือเป็นการกดทับชีวิตคนไร้บ้านให้ต่ำลงไปอีก ทั้งเรื่องการเลือกปฏิบัติ การทำให้เขาถูกมองว่าไม่มีศักยภาพในการใช้ชีวิตในสังคม การลดทอนคุณค่าความเป็นมนุษย์ เป็นต้น ไม่ได้คำนึงถึงความต้องการที่แท้จริงของคนไร้บ้าน

การแก้ไขปัญหาคคนไร้บ้านไม่ใช่เพียงแค่การตอบสนองความต้องการพื้นฐานของชีวิต การสนับสนุนให้คนไร้บ้านมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นเท่านั้น แต่อาจต้องรวมไปถึงขั้นของการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานของรัฐภายใต้การใช้ชีวิตในพื้นที่สาธารณะ ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎหมายและนโยบายที่เอื้อต่อการเข้าถึงบริการของรัฐที่ไม่ซับซ้อนให้กับคนไร้บ้านอย่างเท่าเทียมกับคนทุกคนในสังคม

จากการได้พบเจอคนไร้บ้านในสังคมคมได้เกิดความรู้สึกสะเทือนใจเวลาพบเห็นบุคคลเหล่านั้นมีสภาพความเป็นอยู่ที่ผิดแปลกและจึงได้สร้างผลงานออกมาเป็นรูปแบบของภาพพิมพ์และสร้างรายละเอียดที่เด่นชัดในการเรื่องราวเหล่านั้น

ภาพที่ 2.1 ภาพถ่ายคนไร้บ้าน ถนนพหลโยธิน แขวง สามเสนใน เขตพญาไท

ภาพที่ 2.2 ภาพถ่ายคนไร้บ้าน ถนนจลองกรุง 1 เขตลาดกระบัง

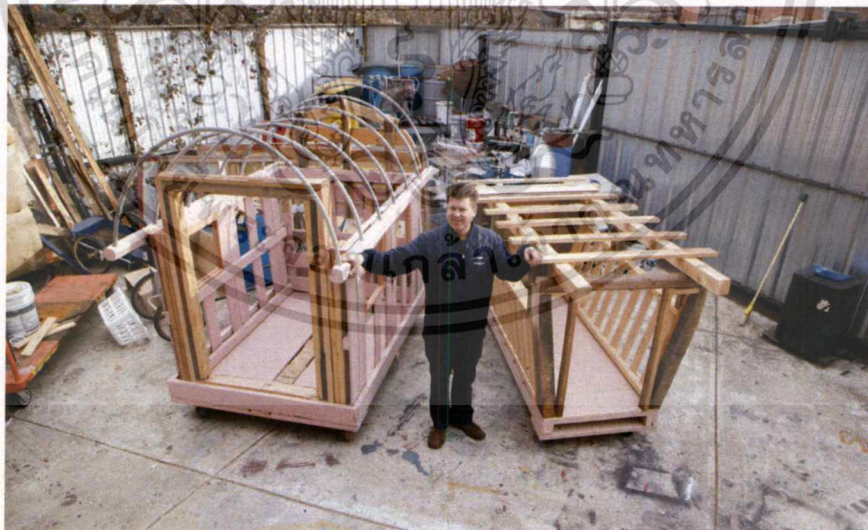
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ศิลปินเกร็กกอรี โคลห์น (Gregory Kloehn) ได้สร้างสรรค์ผลงานและบ้านเล็ก ๆ ที่สร้างในโอ๊คแลนด์แคลิฟอร์เนีย โดยใช้วัสดุที่พบและวัสดุที่ถูกทิ้งร้างอย่างผิดกฎหมายมาสร้างโครงสร้างที่ไม่ซ้ำกัน โดยมีค่าใช้จ่ายน้อยกว่า \$ 100 โดยบ้านมีขนาด 2 ตารางเมตรรวมถึงประตูและหน้าต่างและถือขนาดเล็กสำหรับการเคลื่อนย้าย ศิลปินได้ทำให้มากถึง 20 หลังและมอบให้คนจรจัดให้มีบ้านอยู่ เป็นครั้งแรกที่เขาได้กลายเป็นบุคคลที่รู้จักในเรื่องการออกแบบในปี 2011 ศิลปินสร้างบ้านใน Brooklyn, New York จากชิ้นส่วน เคาท์เตอร์หินแกรนิตพื้นไม้เนื้อแข็งของชั้นวางของและเศษท่อประปา ที่เกิดจากคนทิ้ง มาสร้างสรรค์ผลงาน กลายเป็นบ้านหลังเล็ก ๆ สำหรับคนไร้บ้าน

ผลงานของศิลปิน ช่วยให้คนไร้บ้านได้มีที่อยู่ และทำให้เมืองดูสะอาดและมีสีสันมากขึ้น โคลห์นถือเป็นศิลปินอีกคนหนึ่งที่ทำเพื่อสังคม

การได้เห็นผลงานของ เกร็กกอรี โคลห์น ทำให้คิดถึงคนไร้บ้านในกรุงเทพมหานคร ที่ยังไม่ได้ รับโอกาสหรือมีคนช่วยเหลือ การแสดงออกของ เกร็กกอรี โคลห์น จึงมีอิทธิพลต่อการแสดงให้คน เห็นถึงการมีตัวตน การมีศักยภาพ การยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือทำให้สภาพชีวิตความเป็นอยู่ของคนไร้ บ้านในสังคมมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ภาพที่ 2.3 ภาพผลงาน dumpster house 2011, โครงสร้างขอบ้าน

<https://www.designboom.com/art/gregory-kloehn-trash-houses-for-the-homeless-05-07-2014/>

สืบค้นวันที่ 17 พฤษภาคม 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 ภาพผลงาน dumpster house 2011

<https://www.designboom.com/art/gregory-kloehn-trash-houses-for-the-homeless-05-07-2014/>

สืบค้นวันที่ 17 พฤษภาคม 2562

ภาพที่ 2.5 ภาพผลงาน dumpster house 2011

<https://www.designboom.com/art/gregory-kloehn-trash-houses-for-the-homeless-05-07-2014/>

สืบค้นวันที่ 17 พฤษภาคม 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ศิลปะนิพนธ์เรื่อง “เอกภาพของพื้นที่ในสังคม” นี้ข้าพเจ้าได้นำเสนอผลงานในรูปแบบ 2 มิติ ที่ต้องการให้เห็นถึงรายละเอียดพื้นผิวเพื่อที่จะสื่อไปถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นท่าคนไร้บ้านกลุ่มนั้นผ่านการจัดองค์ประกอบและใช้แสงเงาจับแน่นออกมาจากตัวต้นแบบในลักษณะเป็นงานศิลปะแนวเหมือนจริง (Realistic) โดยใช้เทคนิคและวิธีการของภาพพิมพ์ล่องลึกเป็นตัวช่วยการถ่ายทอดผลงาน

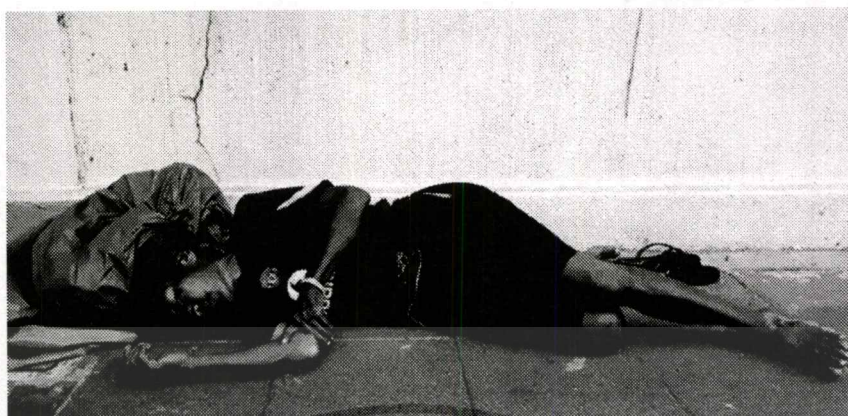
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 โครงการ

โครงการที่ 1

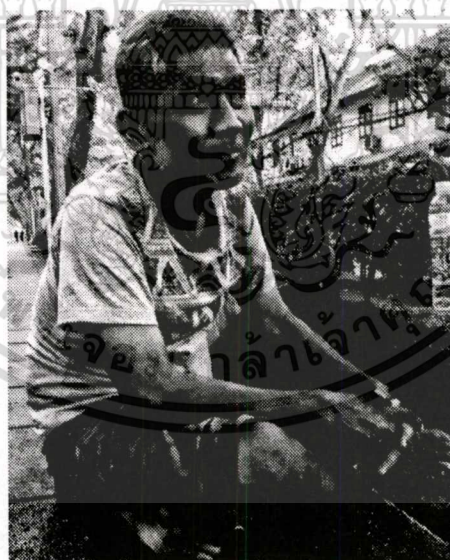
การทำงานในเริ่มแรกเกิดขึ้นจากกระบวนการที่ต้องออกหาข้อมูล การเดินทางไปตามสถานที่ต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร ตามแหล่งชุมชน ตามพื้นที่สาธารณะ เพื่อถ่ายรูปและเห็นสถานที่นั้น ๆ ด้วยตนเองและวิเคราะห์จากรูปถ่ายว่ามี องค์ประกอบ ข้อมูลภาพ และกายภาพของสถานที่อย่างไรบ้าง ปัญหาที่พบบ่อยในการทำงาน คือ การจะหาต้นแบบในการถ่ายภาพเพราะคนไร้บ้าน (homeless) ไม่มีที่อยู่ที่แน่นอน และต้องออกสถานที่ในยามวิกาลในบางครั้ง หลังจากที่ได้ข้อมูลหรือภาพต้นแบบมาแล้วก็นำมาปรับรูปภาพให้ได้น้ำหนัก จัดองค์ประกอบตามที่ต้องการแล้วนำไปแปลงเป็นกระบวนการภาพพิมพ์โดยผ่านเทคนิคการเขียนเส้นและน้ำหนักที่มีความเฉพาะตัวโดยสร้างภาพร่างให้เห็นลักษณะของผิวหนังลำตัวเด่นชัดขึ้นมากกว่าปกติจากความเป็นจริง

ภาพร่างโครงการที่ 1

ภาพที่ 3.1 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1 ได้เลือกใช้ต้นแบบที่เห็นถึงสภาพความเป็นอยู่กิจวัตรประจำวันของคนไร้บ้าน บริบทการหลับนอน จังหวะและท่าทางตัวต้นแบบมีความเรียบง่ายจึงยังไม่เลือกใช้มาเป็นตัวผลงานจริง เพราะต้องการองค์ประกอบที่แปลกตาที่น่าสนใจ

ภาพที่ 3.2 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 2 เลือกใช้ตัวต้นแบบที่มีระยะใกล้ต้องการแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของผิวหนังที่มากขึ้นและใช้บรรยากาศที่เป็นพื้นหลังช่วยเล่าเรื่องแต่ยังไม่เลือกมาใช้งานเพราะจังหวะของต้นแบบมีความธรรมดาแสดงเนื้อหาที่ต้องการสื่อสารได้น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.3 ภาพร่างชั้นที่ 3

ได้เลือกภาพร่างชั้นที่สามเพราะมุมมองที่แปลกตาโดยต้นแบบอยู่ที่มุมบนและเว้นพื้นที่ไว้ โดยรอบการให้ส่วนหัวอยู่ด้านบนเพื่อให้เกิดระยะการมองเป็นเปอร์สเปกทิฟแสดงส่วนเท้าให้อยู่ ด้านหน้าสุดของภาพเป็นส่วนที่ใหญ่และได้ระยะให้เล็กลงไปด้วยมุมมองที่ดูแปลกใหม่ สภาพแวดล้อมที่เป็นพื้นทางเดินเล่าเรื่องได้ดีจึงเลือกภาพร่างชั้นที่ 3 มาเป็นตัวงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการที่ 2

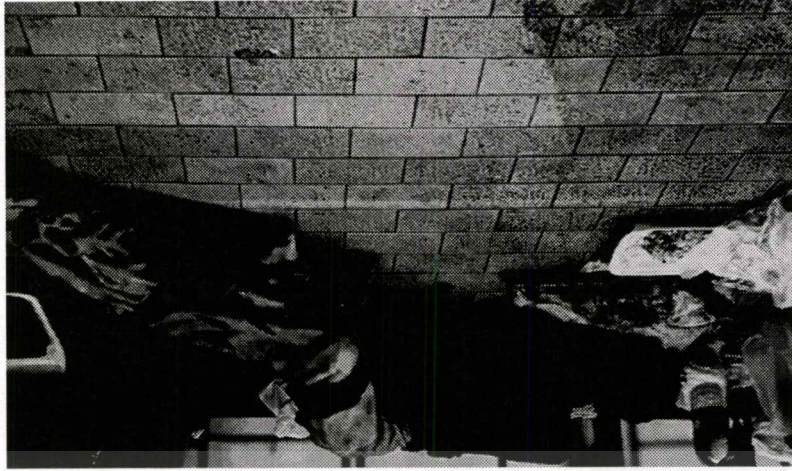
วิธีการที่เริ่มเข้าใจถึงแหล่งข้อมูล ที่จะนำมาเป็นต้นแบบ ก็ลดปัญหาที่ต้นแบบมีน้อย และได้มุมมองที่น่าสนใจเพิ่มขึ้น และ เลือกเวลาถ่ายตอนกลางคืน ในช่วงยามวิกาล เพราะการพบเจอคนที่ มีสภาวะไร้บ้านในเวลานี้จะมีจำนวนมากที่สุด

ภาพร่างโครงการที่ 2

ภาพที่ 3.4 ภาพร่างชิ้นที่ 4

การใช้แสงไฟจากริมทางมีส่วนช่วยตัดทอนต้นแบบให้มีรูปร่างแปลกตาซึ่งทำให้ต้องจินตนาการว่าส่วนนี้คืออะไรมีเนื้อหาแฝงอย่างไรบ้างแต่ในภาพส่วนที่เห็นลายละเอียดของผิวหนัง และส่วนใบหน้าได้ถูกตัดทอนไปอย่างมากทำไมเลือกภาพร่างชิ้นนี้มาสร้างสรรค์เป็นผลงาน

ภาพที่ 3.5 ภาพร่างชิ้นที่ 5

เลือกใช้มุมมองที่เหมือนภาพกลับหัวระยะด้านหน้าจะช่วยดึงสายตาด้วยเปอร์สเปกทิฟและใช้ส่วนจุดเด่นที่อยู่ล่างสุดของภาพเป็นการทดลองมุมมองที่ไม่เคยเห็นแต่จุดเด่น โคนตัดทอนลายละเอียดจากน้ำหนักเข้มมากเกินไปทำให้ไม่เห็นถึงเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอจึงยังไม่เลือกภาพร่างชิ้นนี้มาสร้างสรรค์เป็นผลงาน

ภาพที่ 3.6 ภาพร่างชิ้นที่ 6

เลือกใช้ตัวบุคคลอยู่ตรงกลางภาพใช้สิ่งของที่กระจัดกระจายอยู่เป็นตัวเล่าเรื่องและให้ความหมายถึงสภาพแวดล้อมบริเวณนี้ แต่ในตัวภาพนี้มีเส้นนำสายตาที่ไม่สวยงามคือเส้นบันไดที่ตัดกลางตัวภาพทำให้ภาพแบ่งเป็นสองส่วนจึงยังไม่เลือกภาพร่างชิ้นนี้มาสร้างสรรค์เป็นผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.7 ภาพร่างชิ้นที่ 7

ภาพร่างชิ้นนี้มีองค์ประกอบที่ตัวบุคคลมีความเป็นเด่นมีขนาดใหญ่เต็มส่วนของภาพทำให้เห็นถึงผิวหนังรายละเอียดที่อ่อนนุ่มสามารถเล่าเรื่องผ่านผิวของตัวแบบได้มากและยังแฝงนัยยะกับเสื้อผ้าสิ่งของที่สวมตามร่างกายจึงได้เลือกภาพร่างชิ้นนี้มาสร้างสรรค์ผลงานจริงเพราะมีความครบถ้วนทั้งด้านเนื้อหาที่แฝงไว้ในภาพและองค์ประกอบของภาพร่าง

โครงการที่ 3

การหามุมมองใหม่ ๆ เลือกวธีการถ่ายตอนเช้าที่หาดันแบบได้ยาก และได้มุมมองภาพที่น่าสนใจเพิ่มขึ้น ปัญหาที่มีก็คือ ดันแบบนี้หาได้ยาก และสถานที่ถ่ายก็อาจมีคนพุกพ่วน แต่ได้บรรยากาศสวยงามมีแสงเงาที่ตัดกันและคมชัดกว่าในตอนกลางคืน

ภาพที่ 3.8 ภาพร่างชั้นที่ 8

ภาพร่างชั้นนี้ใช้แสงและพื้นที่งานเป็นตัวช่วยขับเน้นงานแสงที่สาดกระทบตัวแบบทำให้เห็นถึงการใช้ชีวิตตามพื้นที่สาธารณะผิวที่กระทบแสงสัมผัสภาระสิ่งของทำให้เกิดความสวยงามดั่งสายตาไปยังตัวบุคคลแต่ในส่วนผิวคนที่ใช้สื่อสารมีบริเวณน้อยเกินไปจึงยังไม่ใช้ภาพร่างชั้นนี้มาสร้างสรรค์ผลงานจริง

ภาพที่ 3.9 ภาพร่างชั้นที่ 9.

ได้เลือกภาพร่าง มาเป็นต้นแบบ เพราะภาพร่างชั้นนี้มีแสงและผิวคนที่สวยงามทั้งแสงที่สาดมากระทบผิวคนและพื้นที่นอนจนเกิดสภาพแวดล้อมที่สมบูรณ์ในเนื้อหาของภาพร่างสามารถสื่อสาร ทั้งส่วนของเสื้อผ้าที่ใส่สัมผัสและเสื้อผ้าที่พาดไว้กับริ้วเหล็กทรงที่อยู่ในภาพรวมกันเป็น เอกภาพที่ลงตัวสวยงามในด้านองค์ประกอบจึงเลือกภาพร่างชั้นนี้มาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง

ภาพที่ 3.10 ภาพร่างชั้นที่

ภาพร่างชั้นนี้ถ่ายทอดถึงสภาพความเป็นอยู่การใช้ชีวิตการประกอบอาชีพในชีวิตประจำวัน
ทั่วไปของคนไร้บ้าน ด้วยองค์ประกอบภาพที่ไม่สมบูรณ์เพราะในการตามถ่ายนั้นเป็นไปได้ยาก
เวลาในการเลือกมุมมองที่จำกัดจึงยังไม่ใช่ภาพร่างชั้นนี้มาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง

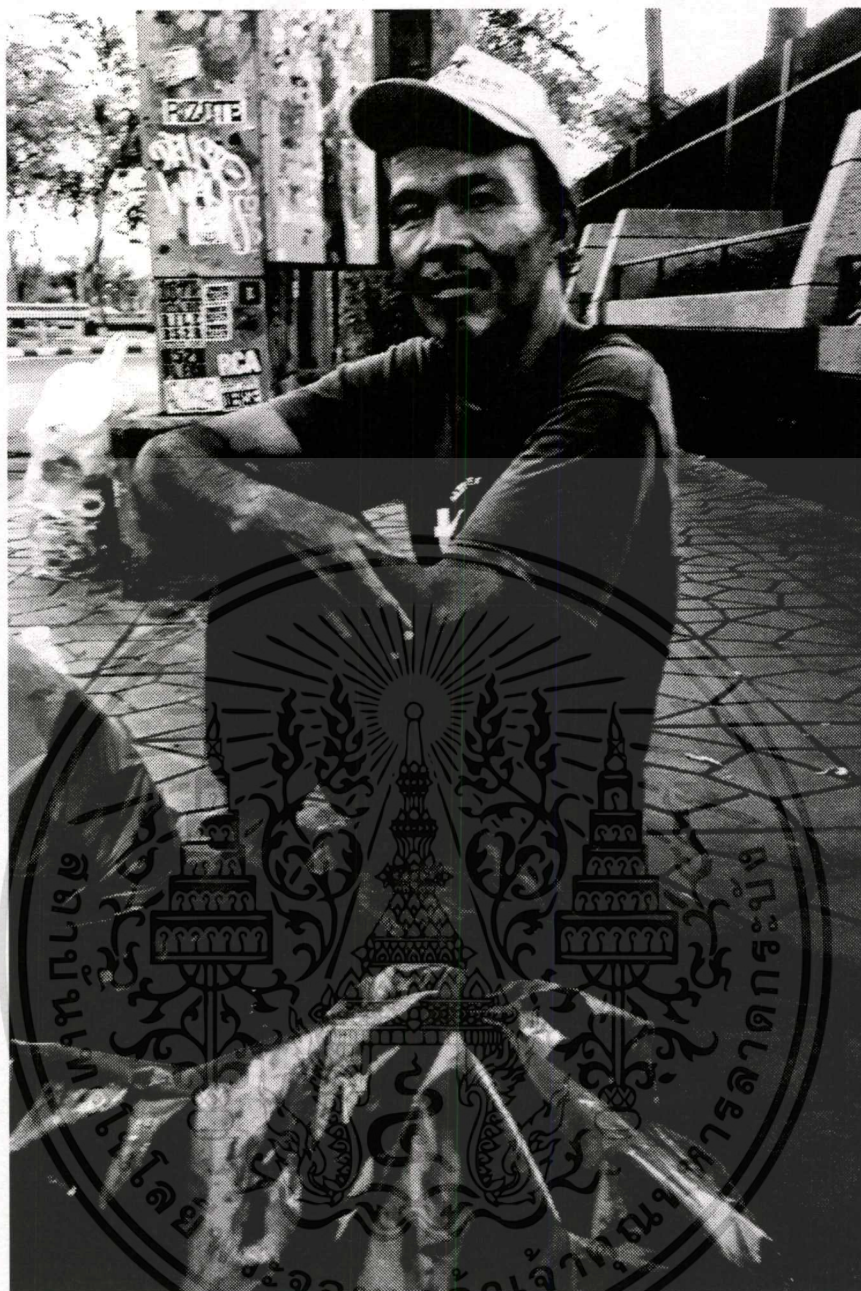
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.11 ภาพร่างชั้นที่ 11

เป็นมุมมองที่ถ่ายด้านตรงของแบบทำให้แบบเห็นสัดส่วนทั้งตัวในแบบการนั่งเสื้อผ้าที่บ่งบอกถึงการใช้งานเข้าไปมาหลายรอบและการที่เป็นคนพิการทำให้เกิดความสะท้อนอารมณ์ได้ดีแต่การแสดงออกในส่วนของผิวคนนั้นได้ถูกบดบังจากเสื้อผ้าที่สวมใส่เกือบทั้งหมดทำให้ไม่สามารถนำเสนอเนื้อหาและความงามได้หมดทุกส่วนจึงยังไม่เลือกภาพร่างชั้นนี้มาสร้างสรรค์เป็นตัวงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.12 ภาพร่างชิ้นที่ 12

ภาพร่างชิ้นนี้เลือกให้ต้นแบบมองตรงมายังด้านหน้าแสดงให้เห็นถึงการสื่อสารการมีปฏิสัมพันธ์กับคนดูและมีสัมภาระวางอยู่ในระยะหน้าให้ตัวต้นแบบอยู่ถัดไปและสภาพแวดล้อมด้านหลังสุดเป็นการเล่นระยะในรูปแบบของภาพถ่ายแต่พื้นหลังที่มีลายละเอียดมากทำให้รบกวนจุดเด่นของงานที่เป็นตัวบุคคลจึงยังไม่เลือกภาพร่างชิ้นนี้มาสร้างสรรค์เป็นตัวงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.13 ภาพร่างชิ้นที่ 13

ได้เลือกใช้มุมมองที่ตัดทอนบางส่วนจากตัวบุคคลมาใช้ทำให้ตัวแบบมีขนาดใหญ่กว่าความเป็นจริงสร้างอารมณ์ที่แปลกใหม่เป็นการที่คนดูต้องประทะกับตัวงานด้วยขนาดและรายละเอียดที่เห็นถึงรอยพิศราบที่เปราะเป็อนเสื่อผ้าที่ไม่สะอาดผ่านการใช้งานมาอย่างสมบุกสมบัน น้ำหนักของภาพที่มีครบถ้วนทำให้ภาพมีความสมบูรณ์ในการนำเสนอจึงเลือกภาพร่างชิ้นนี้มาสร้างสรรค์ผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 กระบวนการสร้างงาน

3.2.1 วัสดุอุปกรณ์ในการทำงานภาพพิมพ์ร่องลึก (Intaglio)

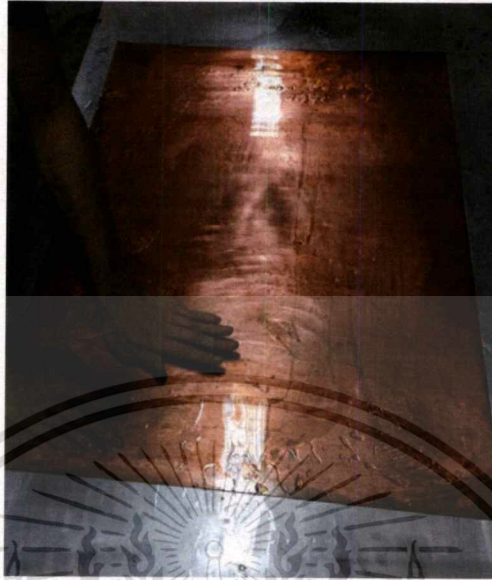

ภาพที่ 3.14 วัสดุอุปกรณ์การทำภาพพิมพ์

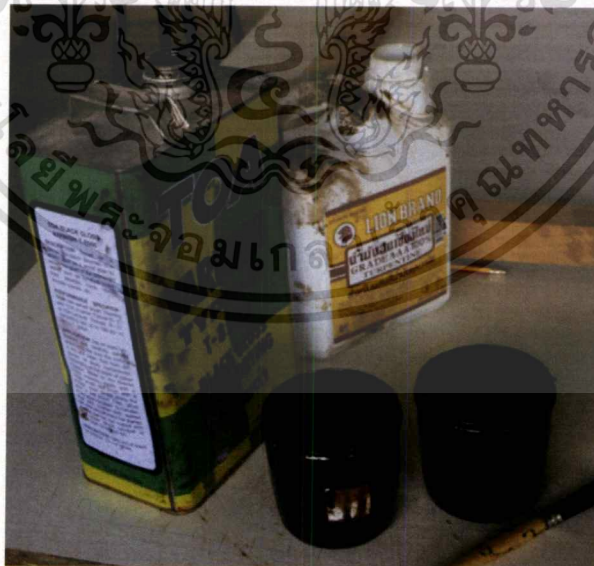
- วานิช
- แปรงทาวานิช
- ภาชนะผสมวานิช
- กระดาษทรายน้ำเบอร์ 2000
- ทินเนอร์, น้ำมันสน, เศษผ้า
- แปรงปิดเศษวานิช
- สเปรย์
- ดินสอไข, คัตเตอร์
- ซีอีว้าว
- เหล็กปลายแหลม
- ปากกา
- ไม้บรรทัด
- แป้ง
- กรด
- แผ่นทองแดง
- หมึกพิมพ์สีดำและน้ำเงิน
- เกรียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 ขั้นตอนการสร้างงานภาพพิมพ์ร่องลึก

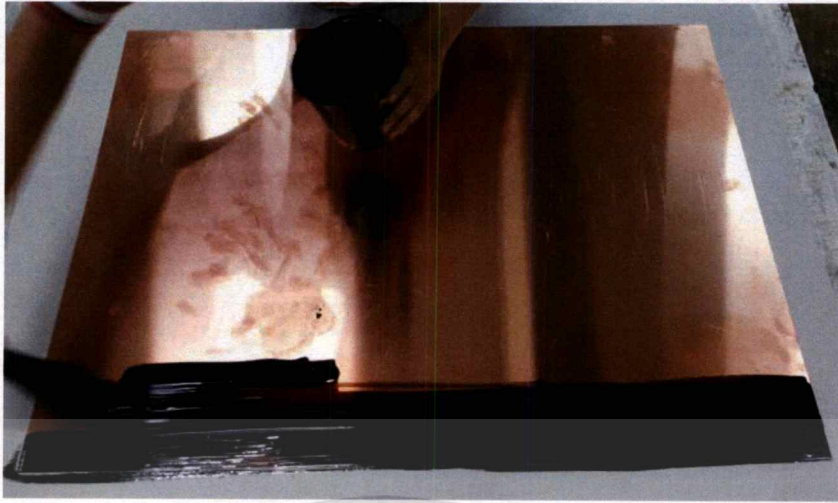

ภาพที่ 3.15 ภาพการตัดเพลททองแดง
การตัดเพลททองแดงจะช่วยให้ลบร่องลอยบนผิวเพลทที่ไม่ต้องการ

ภาพที่ 3.16 ภาพการผสมวานิช
ผสมวานิชให้กับน้ำมันสนในอัตราส่วนวานิช 1:3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

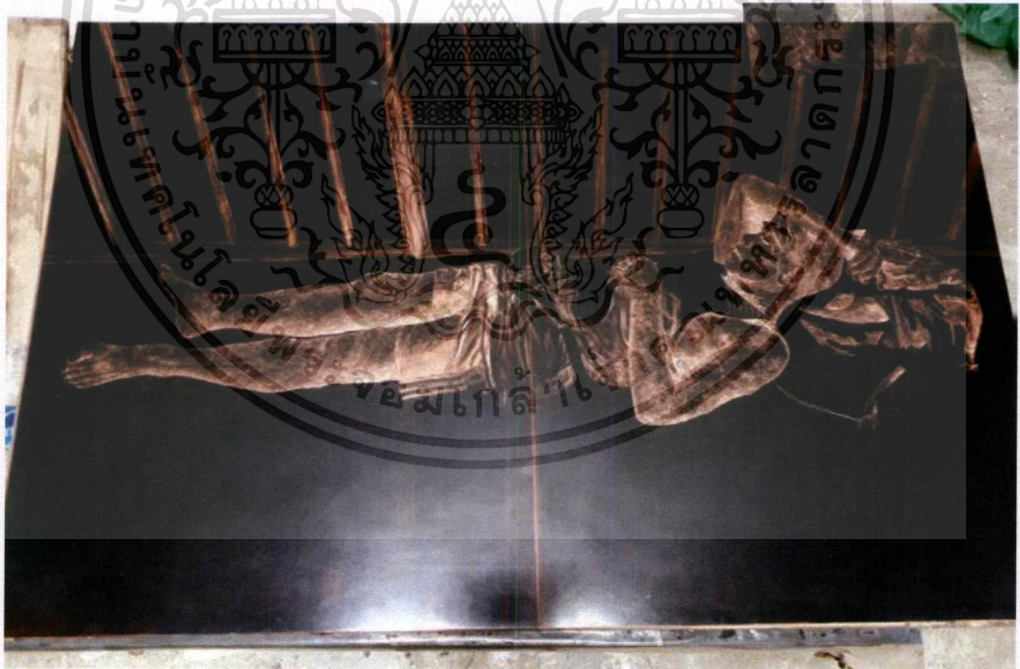
ภาพที่ 3.17 ภาพถ่ายวินิจลงบนเพลททองแดง
การทาวินิจเริ่มจากการทาด้านหลังก่อน การทาด้านหน้าจะต้องใช้วานิชที่บางและค่อยๆทำให้เรียบ

ภาพที่ 3.18 เพลทที่ทาวินิจแล้วรอให้แห้งพร้อมทำขั้นต่อไป

ภาพที่ 3.19 ภาพการปิดเทปกาว
การปิดด้านหลังเพื่อกันน้ำกรดกัดหน้าเพลทอย่างแน่นหนา

ภาพที่ 3.20 ภาพการร่างผลงานและการสร้างน้ำหนักร

ใช้วิธีร่างผลงานด้วยใช้ดินแบบวางบนงานแล้วใช้ปากกาเขียนบนแบบเพื่อให้เกิดรอยบนหน้า
เพลทหลังจากนั้นใช้เหล็กปลายแหลมขูดวานิชออกเพื่อให้น้ำกรดลงไปกัดตามรอยที่เขียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.21 ภาพการแช่กรด

ผสมกรดในอัตราส่วนกรด 1:3 ต้องให้ปริมาณน้ำกรดท่วมเพลทเพื่อให้การกัดมีความสม่ำเสมอ

ภาพที่ 3.22 ภาพการปิดวานิช

การปิดวานิชในส่วนของรูปทรงที่ไม่ต้องการให้นำกรดลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

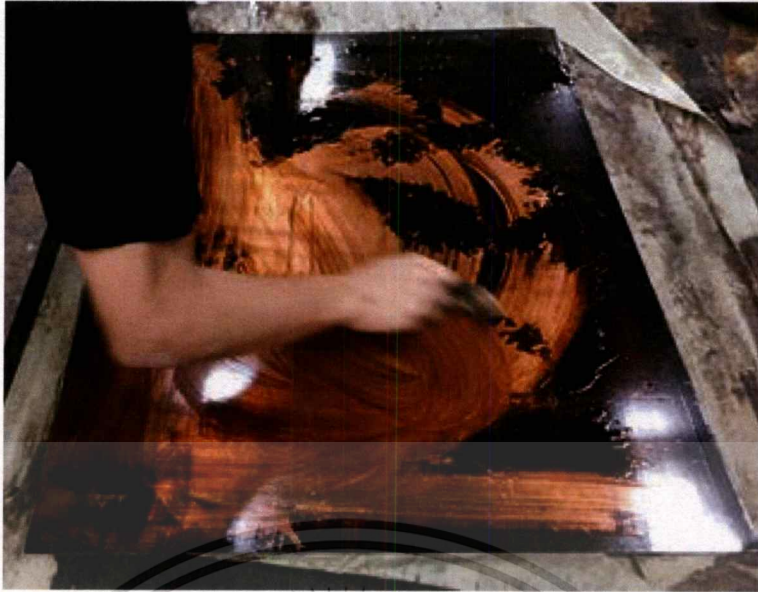
ภาพที่ 3.23 ภาพการทำพื้นผิว

การทำพื้นผิวโดยการใช้เศษกระดาษในจุ่มวานิชปัดลงบนหน้าเพลท การสัลดวานิช ตามความถนัด

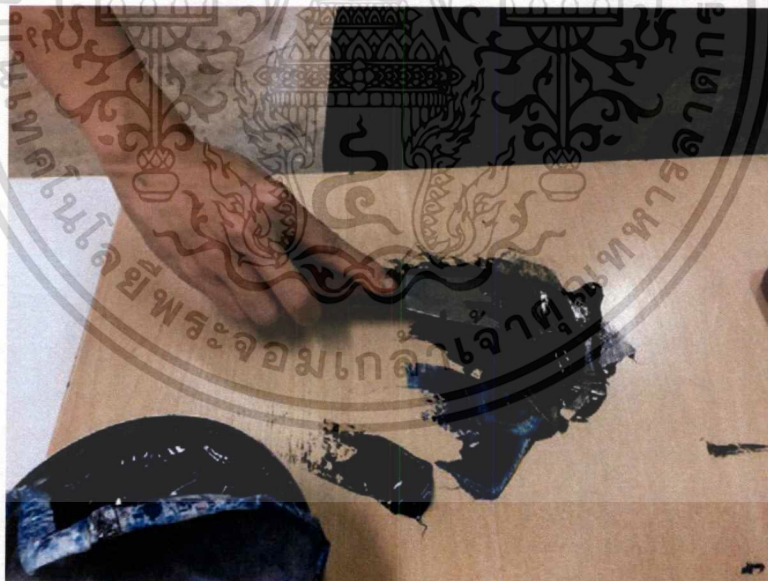

ภาพที่ 3.24 ภาพการพ่นสเปรย์

การพ่นสเปรย์เพื่อสร้างพื้นผิวช่วยในการรองรับหมึกให้พื้นผิวของภาพมีน้ำหนักมากขึ้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.25 ภาพการล้างวานิช
การล้างหน้าเพลทจะต้องล้างให้สะอาดด้วยด่างน้ำมันสน, ทินเนอร์, ซีอี๊วขาว, ผงซักฟอก

ภาพที่ 3.26 ภาพการผสมหมึก
ผสมหมึกดำและน้ำเงินในอัตราส่วน หมึกน้ำเงิน 1:3 เพื่อให้มีสีทำไม่ดำสนิทสามารถมองเห็นลาย
ละเอียดได้ครบถ้วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.27 ภาพการลงหมึกบนหน้าเพลต
การลงหมึกโดยใช้ยางปาดเพื่อให้หมึกที่ลงไปเรียบเสมอกันง่ายต่อการเช็ดหมึกออก

ภาพที่ 3.28 ภาพการเช็ดหมึก

การเช็ดหมึกคือการเอาหมึกที่ไม่ต้องการออกจากหน้าเพลตโดยใช้กระดาษลอกลายที่มี

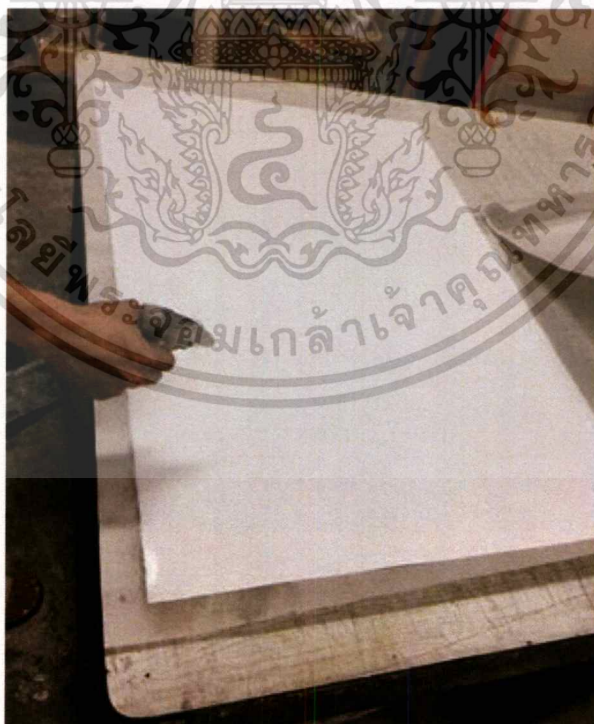
คุณสมบัติซับความมันไม่เปื่อยยุ่ยและง่ายต่อการเช็ดหมึกออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.29 ภาพหน้าเพลิงก่อนพิมพ์

หน้าเพลิงที่สมบูรณ์ไม่มีฝุ่นผงให้หมึกอยู่แต่ในร่องที่ต้องการในส่วนที่มีน้ำหมึกเบาไม่ให้เกิดคราบหมึกและเนื้อหมึกเข้ามาเปราะเปื้อน

ภาพที่ 3.30 ภาพการทำขึ้นกระดาษ

ใช้กระบอกลัดน้ำพรมให้ทั่วกระดาษเพื่อให้กระดาษอ่อนตัวเกิดความนุ่มสามารถรับหมึกได้ดียิ่งขึ้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญญาที่เนาไปเซประเษนดานการค้ำไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.31 ภาพการวางกระดาษและแม่พิมพ์
การวางกระดาษเพื่อพิมพ์ผลงานเมื่อวางเสร็จแล้วห้ามขยับกระดาษเลื่อนไปมาเพื่อป้องกันการ
เปื้อนของหมึกในส่วนที่ไม่ต้องการ

ภาพที่ 3.32 ภาพการหมุนแทนพิมพ์
การหมุนแทนพิมพ์จะต้องหมุนอย่างต่อเนื่องให้แม่พิมพ์ได้ถูกแรงกดจากลูกกลิ้งของแทนพิมพ์
อย่างสม่ำเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.33 ภาพผลงานที่ผ่านกระบวนการพิมพ์

ภาพผลงานที่ผ่านกระบวนการพิมพ์ที่สมบูรณ์ต้องขึงงานบนกระดานเพื่อให้ความชื้นของกระดาษและหมึกแห้งทั้งหมดก่อน

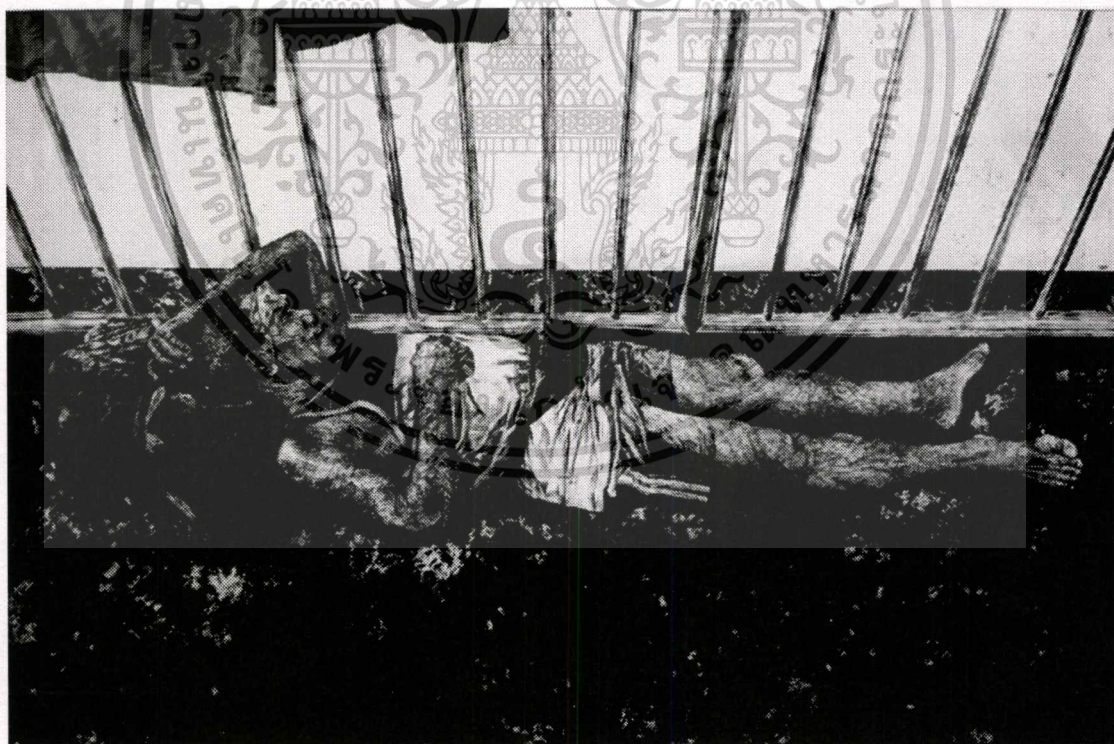
บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

1.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

องค์ประกอบศิลป์คือความงาม ความพอดี ลงตัว อันเป็นรากฐานเนื้อหาของศิลปะ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญทางศิลปะให้ผู้สร้างสรรค์ได้สื่อสารความคิดของตนเองไปสู่บุคคลอื่น (สุชาติ เถาทอง)

การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้มีทั้งหมด 4 ชิ้น โดยข้าพเจ้าได้ใช้ภาพผลงานชิ้นที่ 9 ชื่อผลงาน Tuk Chai Intersection 22012019 14.37 นำมาวิเคราะห์เพียง 1 ชิ้น เพื่อการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และทัศนธาตุได้เห็นอย่างละเอียดครบถ้วนตามกระบวนการการศึกษาด้านศิลปะ

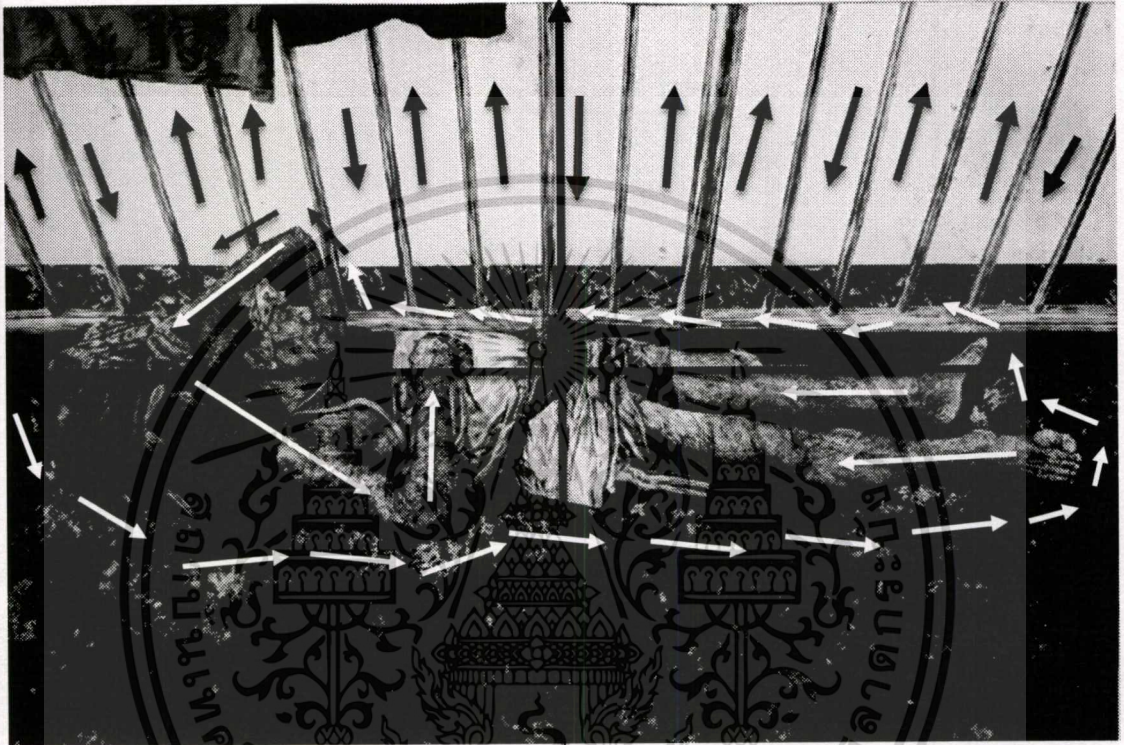

ภาพที่ 4.1 ภาพผลงานชิ้นที่ 9 ชื่อผลงาน Tuk Chai Intersection 22012019 14.37

เทคนิคภาพพิมพ์โลหะร่องลึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.1 เอกภาพ (Unity) เอกภาพ คือความเป็นหนึ่งเดียวกัน ความกลมกลืน กลมเกลียวเข้ากันได้ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ที่เกิดจากการเชื่อมโยงสัมพันธ์กันของส่วนต่าง ๆ ในทางศิลปะ เอกภาพ หมายถึง การประสานหรือการจัดระเบียบของส่วนต่าง ๆ ให้เกิดความเป็นหนึ่งอันเดียวกันขึ้นเพื่อผลรวมอันหนึ่งที่ไม่อาจแบ่งแยกได้ (ชอุต นิ่มเสมอ, 2557 : 129)

ภาพที่ 4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ เอกภาพชั้นที่ 9

ผลงานชิ้นนี้ใช้ความเป็นเอกภาพจากจุดเด่นที่อยู่กึ่งกลางภาพ โดยที่มีเส้นแนวนอนเป็นเส้นระดับสายตาและเส้นแนวตั้งเป็นตัวแบ่งความสมดุลทางซ้ายและขวาเป็นจุดตัดตรงกลางภาพให้จุดเด่นอยู่ตรงกลางเพื่อดึงดูดจตุรวมสายตาและใช้วัตถุจากส่วนบนของภาพพุ่งเข้าหาจุดเด่นเพื่อให้การมองภาพมุ่งมาที่จุดเดียวโดยใช้ความเป็นเปอร์สเปกทิฟเข้ามาช่วยในงานและแบ่งสมดุลน้ำหนักของวัตถุด้านบนและผิวพื้นด้านล่างจนเกิดเป็นหนึ่งเดียวกันในองค์ประกอบของตัวผลงาน

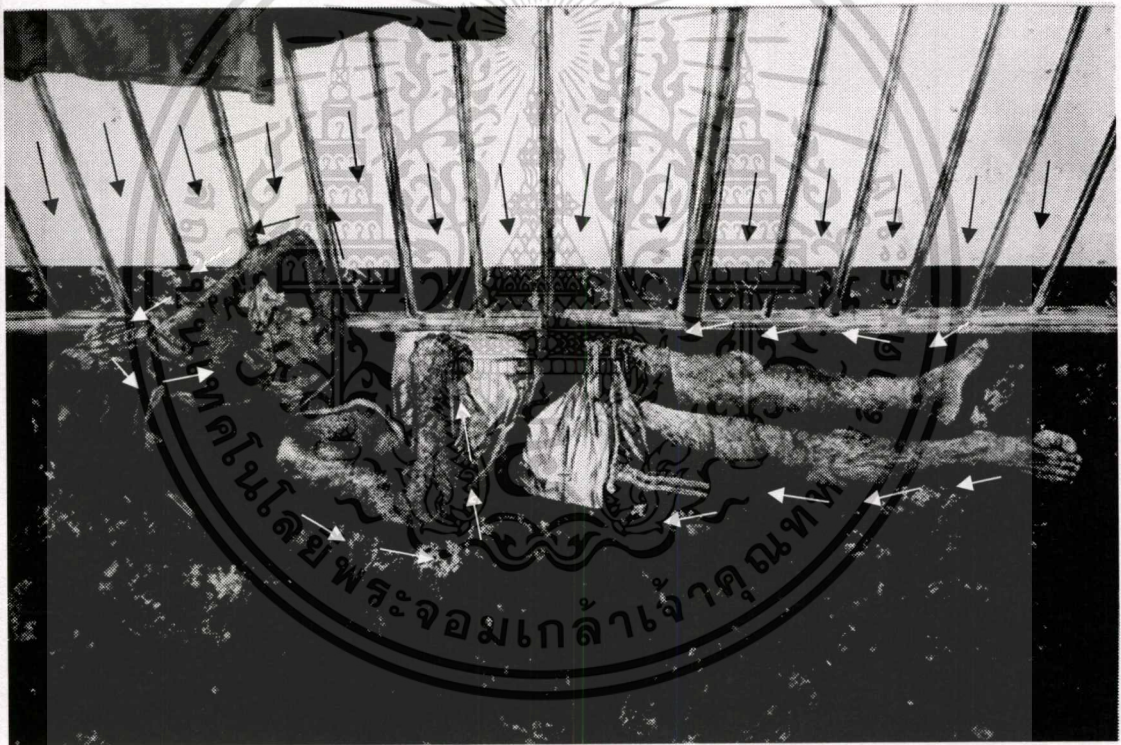
4.1.2 คุลยภพ (Balance) คุลยภพ เป็นคุณลักษณะสำคัญของภพ คุลยภพโดยทั่วไป หมายถึงการถ่วงน้ำหนักหรือแรงปะทะที่เท่ากัน แต่ในทางศิลปะคุลยภพมีความหมายรวมไปถึงความประสานกลมกลืนความเหมาะสมพอดีของส่วนต่าง ๆ ในรูปทรงหนึ่งหรือในงานศิลปะชิ้นหนึ่ง (ชวลิต นิ่มเสมอ, 2557 : 163)

ภาพที่ 4.3 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลปะ คุลยภพชั้นที่ 9

คุลยภพชั้นที่ 9 ใช้เส้นตั้ง (Vertical Axis) และเส้นนอน (Horizontal Axis) เป็นตัวแบ่งสัดส่วนของภาพให้เท่ากัน รูปทรงจุดเด่นอยู่ตรงกลางแสดงถึงความสำคัญโดยจะแบ่งค่าน้ำหนักทั้งซ้ายและขวาเท่า ๆ กันเมื่อมองตัวงานจะมองได้ทั่วทั้งภาพใช้บรรยากาศเป็นตัวเชื่อมเข้าหากันเกิดเป็นคุลยภพแบบอสมมาตร

4.1.3 การเคลื่อนไหว (Movement) การเคลื่อนไหวคือ การเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในงานทัศนศิลป์ ไม่ว่าจะเป็นสาขาจิตรกรรม ประติมากรรมศิลปะ ภาพพิมพ์ หรืองานออกแบบใด ๆ ก็ตาม เป็นอารมณ์ความรู้สึกแก่ผู้ดูได้โดย รับรู้จากสิ่งที่อยู่นิ่ง (Static) ได้ด้วย การเห็นหรือด้วยประสาทสัมผัสทางตา ว่าสิ่งนั้น มีการเคลื่อนไหว ไม่ใช่การเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นจริง เพราะงานทัศนศิลป์โดยทั่วไป จะไม่มีการเคลื่อนไหว แต่ลักษณะของทัศนธาตุ รวมทั้งองค์ประกอบทางศิลปะ ทำให้รู้สึกว่าการเคลื่อนไหว ผ่านจักขุสัมผัส และความรู้สึกของการเคลื่อนไหวนั้น ส่วนหนึ่ง ก็เกิดจาก ประสบการณ์จากการรับรู้ ของมนุษย์จากธรรมชาติ เช่นเดียวกัน (หลักการทัศนศิลป์, 07-200-011 : ออนไลน์)

ภาพที่ 4.4 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ การเคลื่อนไหวขึ้นที่ 9

การเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นนี้เกิดจากเส้นตั้งจากบรรยากาศเส้นนอนจากส่วนขาและเส้นที่วิ่งลัดตามลำแขนทั้งสองข้างทำให้การมองในส่วนใดของภาพจะวิ่งกลับมาสู่กลางภาพและจุดเด่น

4.1.4 ความเป็นเด่น (Dominance) ความเป็นเด่นคือ ส่วนสำคัญที่ปรากฏชัด สะดุดตาเป็นจุดเด่นที่สุดในงานศิลปะ จุดเด่นจะช่วยสร้างความน่าสนใจในผลงานให้ภาพเขียนมีความสวยงามมีชีวิตชีวายิ่งขึ้น จุดเด่นเกิดจากการจัดวางที่เหมาะสมและรู้จักการเน้นภาพ (Emphasis) ที่ดี จุดเด่นมี 2 แบบ คือ

1. จุดเด่นหลัก เป็นภาพที่มีความสำคัญมากที่สุดในเรื่องที่จะเขียน แสดงออกถึงเรื่องราวที่ชัดเจน เด่นชัดที่สุดในภาพ
2. จุดเด่นรอง เป็นภาพประกอบของจุดเด่นหลัก ทำหน้าที่สนับสนุนจุดเด่นหลักให้ภาพมีความสวยงามยิ่งขึ้น (นางสาวณัฐริดา แทนทศ, 2560 : ออนไลน์)

ภาพที่ 4.5 การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ ความเป็นเด่นชิ้นที่ 9

จุดเด่นคือส่วนที่มีรายละเอียดของพื้นผิวคน, เสื้อผ้า, ของใช้ ที่ได้จับเน้นออกมาอย่างชัดเจน เป็นส่วนที่แสดงให้เห็นถึงเนื้อหาในงานและการตีความหมาย คือจุดที่หนึ่งและใช้จุดที่สามและสี่ เป็นพื้นผิวที่มีรายละเอียดน้อยเป็นตัวหลักค้นจุดเด่นขึ้นมาอีกที และใช้จุดที่สองปิดน้ำหนักราวในส่วนที่สามไม่ให้สว่างเกินจุดเด่นไป

4.2 การวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 9 ชื่อผลงาน Tuk Chai Intersection 22012019 14.37

ภาพที่ 4.6 ภาพผลงานชิ้นที่ 9 ชื่อผลงาน Tuk Chai Intersection 22012019 14.37

4.2.1 เส้น (Line)

เส้น ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์พบว่า งานทัศนศิลป์ชิ้นแรก ๆ ของมนุษย์นั้นเริ่มจากเส้น อย่างที่เราจะเห็นได้จากภาพเขียนตามผนังถ้ำของคนสมัยดั้งเดิม การเริ่มต้นของงานศิลปะในวัยเด็กก็ใช้เส้นเช่นเดียวกัน เส้นเป็นทัศนธาตุเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด เป็นแกนของทัศนศิลป์ทุก ๆ แขนงเส้นเป็นพื้นฐานของโครงสร้างทุกสิ่งในจักรวาล เส้นแสดงความรู้สึกได้ด้วยตัวของมันเองและด้วยการสร้างเป็นรูปทรงต่าง ๆ ขึ้น (ชูลุด นิ่มเสมอ, 2557 : 47) ในผลงานเส้นที่เกิดขึ้นในชิ้นงานนี้เป็นเส้นที่มีหลายรูปแบบ เช่น ผิวของคนที่มีเส้นทับซ้อนกันจนเกิดเป็นพื้นผิว, เส้นที่เป็นรูปทรงของลูกกรงเหล็ก, เส้นที่มาจากอวัยวะแขนขาของต้นไม้, เส้นที่มาจากกรแบ่งของภาพ เส้นที่มีหลายแบบทำให้เกิดพื้นผิวและความน่าสนใจมากขึ้นทำให้ตัวงานมีมิติมากขึ้น

4.2.2 สี (Colour)

สี หมายถึง สีเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่หน้ามหัสจรรย์ สีมีอยู่ในแสงแดดเป็นคลื่นแสงชนิดหนึ่งจะปรากฏให้เห็นเมื่อแสงแดดส่องผ่านละอองน้ำในอากาศและเกิดการหักเหเป็นสีรุ้งออกมา สีรุ้งที่เราเห็นในท้องฟ้ามีอยู่ 7 สีคือ ม่วง ม่วงน้ำเงิน น้ำเงิน เขียว เหลือง ส้มและแดง (ขลุค นิมเสมอ, 2557 : 73) จากผลงานมีการใช้สีของน้ำหนักคำเป็นอัตราส่วนของครึ่งหนึ่งในภาพ โดยให้น้ำหนักขาวเป็นส่วนพักของสายตาในภาพไม่ให้ดูอึดอัดและใช้น้ำหนักคำสุดอันเป็นพื้นที่กว้างให้ภาพมีน้ำหนักที่ครบถ้วนและช่วยดึงสายตาสีเทาที่มีอยู่ในภาพคือจุดเด่นที่ใช้เชื่อมกันทั้งภาพ โดยจะใช้สีดำที่ออกแดงสื่อบรรยากาศในภาพถึงพลังการใช้ชีวิตของบุคคลในภาพ

4.2.3 น้ำหนัก แสงเงา (Light shadow)

น้ำหนัก แสงเงา คือ ความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่างและบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุหรือ การระบายสีให้มีผลเป็นความอ่อนความแก่ของสีหนึ่ง หรือหลายสี หรือบริเวณที่มีสีขาว สีเทาและสีดำ ในความเข้มระดับต่าง ๆ ในชั้นงาน 1 น้ำหนักที่ใช้ตามลักษณะของแสงเงาในธรรมชาติจะทำให้เกิดปริมาตรของรูปทรง นอกจากจะให้ปริมาตรและความแน่นแก่ รูปทรงแล้วน้ำหนักยังให้ความรู้สึกและอารมณ์ด้วยการผสานความอ่อนแก่ในตัวของมันเองอีกด้วย ในงานนามธรรมเราจะได้รับความรู้สึกจากความอ่อนความแก่ของน้ำหนักที่ประสานกันอยู่ในภาพโดยตรง โดยไม่ต้องผ่านรูปทรงที่รู้ได้เข้าใจได้อย่างไร (ขลุค นิมเสมอ, 2557 : 60) จากภาพได้ใช้ประโยชน์จากแสงเงาด้านแบบที่ชัดเจนเพื่อแสดงออกถึงจุดเด่นและส่วนอื่น ๆ ในภาพให้มีมวลปริมาตรที่สมบูรณ์ครบถ้วนการให้แสงของพื้นที่ว่างทำให้ภาพไม่อึดอัด และการมีแสงเงาของผิวที่สลับดำขาวเป็นส่วน ๆ ทำให้พื้นผิวดูไม่แข็งจนเกินไป

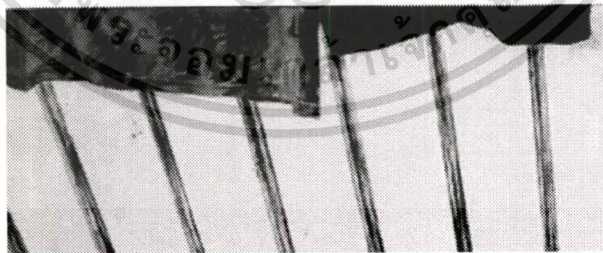
4.2.4 รูปทรง (Forms)

รูปทรง (Form) หมายถึง โครงสร้างทางรูปของงานศิลปะ ที่รวมทั้งรูปภายในและรูปภายนอก เป็นโครงสร้างที่ก่อรูปขึ้นด้วยหน่วยเพียงหน่วยเดียว หรือหลายหน่วยรวมตัวกันขึ้นก็ได้ เช่น รูปทรงของงานประติมากรรม ที่ทำเป็นรูปคนคนเดียวหรืองานประติมากรรมกลุ่มคน รูปทรงของงานจิตรกรรมชิ้นหนึ่งหมายถึงส่วนรวมของงานชิ้นนั้น ซึ่งอาจประกอบด้วยส่วนต่างๆ หลายส่วนหรือรูปทรงย่อย ๆ หลายรูปทรงรวมทั้งที่ว่างหรือฉากหลังด้วย (ชวลิต นิ่มเสมอ, 2557 : 266)

ภาพที่ 4.7 ภาพการวิเคราะห์ทัศนธาตุ รูปทรง ก.

รูปทรงของมนุษย์เป็นรูปทรงธรรมชาติที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างกันออกไปในตัวของแต่ละบุคคลมีการใช้เสื้อผ้าการใช้สิ่งของในร่างกายเป็นตัวสื่อสารของรูปทรงได้

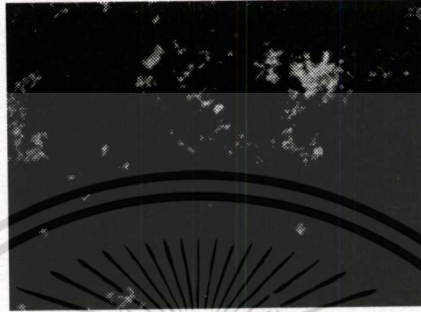
ภาพที่ 4.8 ภาพการวิเคราะห์ทัศนธาตุ รูปทรง ข.

เป็นรูปทรงของวัตถุเช่นเสื้อผ้าที่มีการใช้งานของเสื้อผ้าอย่างเข้าไปซ้ำมาเป็นประจำแสดงถึงพฤติกรรมของบุคคลเหล่านั้นราวสะพานลอยที่เป็นของสาธารณะแสดงถึงพฤติกรรมการใช้ชีวิตของบุคคลที่ปกติในการพักอาศัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.5 ลักษณะพื้นผิว

พื้นผิว หมายถึง ลักษณะของบริเวณพื้นผิวของสิ่งต่างๆที่เมื่อสัมผัสจับต้องหรือเมื่อเห็นแล้วรู้สึกได้ว่า หยาบ ตะเอียด มัน ค้าน ขรุขระ เป็นเส้น เป็นจุด เป็นก้ำมะหยี่ ฯลฯ (ชอุด นิ่มเสมอ, 2557 : 82)

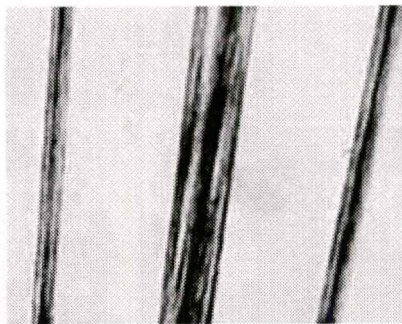
ภาพที่ 4.9 ภาพการวิเคราะห์ทัศนธาตุพื้นผิว ก.

เป็นลักษณะของน้ำหนักเข้มกลางอ่อนแบบอิสระแทนความหมายของผิวที่ขรุขระเหมือนพื้นที่สร้างจากปูน

ภาพที่ 4.10 ภาพการวิเคราะห์ทัศนธาตุพื้นผิว ข.

เป็นลักษณะของเส้นที่ทับซ้อนกันอย่างไม่เป็นระเบียบไม่มีทิศทางจนเกิดเป็นน้ำหนักแทนค่าพื้นผิวของคนที่เกี่ยวข้องจากการใช้งาน ความชราภาพ ร่องรอยบาดแผล หรือคราบที่ติดตามผิวหนัง

ภาพที่ 4.11 ภาพการวิเคราะห์ทัศนธาตุพื้นผิว ค.

เป็นลักษณะของจุดที่เรียงตัวกันเป็นน้ำหนักเพื่อแทนค่าพื้นผิวของเหล็กแสดงถึงความเป็นเมืองที่มีการพัฒนาแล้วมีการเจริญเติบโต

ภาพที่ 4.12 ภาพการวิเคราะห์ทัศนธาตุพื้นผิว ง.

การใช้น้ำหนักแทนค่าร้อยละของผ้ามีการใช้งานอย่างสมบุกสมบันแสดงถึงสภาพแวดล้อมเรื่องราวชีวิตของบุคคลนั้น

บทที่ 5

บทสรุป

ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้เพื่อที่จะมองหากลุ่มเป้าหมาย ที่มีสภาวะ ความเป็นอยู่ในสังคมที่มีการเจริญเติบโตทางด้านต่างๆอย่างรวดเร็ว โดยที่มีกลุ่มคนเหล่านี้ที่ถูกหลงลืมหรือละเลยจากสังคม ได้ใช้ชีวิตที่ผิดแปลกไปจากสังคมของกลุ่มคนในเมืองทั่วไปที่เกิดขึ้น และเลือกที่จะแสดงออกมา ทั้งรายละเอียด เนื้อหาที่น่าสนใจ มุมมอง องค์กรประกอบ ในรูปแบบของงานภาพพิมพ์

การแสดงออกทางศิลปะภาพพิมพ์เป็นการ นำภาพสื่อมาประยุกต์ให้เป็นแม่พิมพ์ แล้วตัวศิลปินนั้นจะสามารถใส่รายละเอียดหรือลวดทอนในตัวผลงานได้ตลอด แต่ต้องใช้ขั้นตอนในการทำงานที่ซับซ้อน และมีกระบวนการที่เป็นขั้นเป็นตอน

คนไร้บ้านที่เลือกมาในแต่ละช่วงเวลาแต่ละสถานที่ มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว เพราะในการดำรงอยู่ของแต่ละบุคคลนั้น ๆ มีหลายอย่างที่แตกต่างกันไป ทั้งสภาพแวดล้อมและสภาพของระดับจิตใจที่เกิดขึ้น

การหารูปแบบจึงเป็นความยากลำบากยิ่ง และยังคงสำรวจพื้นที่ และบางสถานที่นั้นยากจะเข้าถึงต่อสังคมภายนอก บางสถานที่อาจเห็นได้ทั่วไปจากตามท้องถนน หลาย ๆ งานจึงเกิดเป็นรูปแบบที่ไม่ตายตัวและมีรายละเอียดเนื้อหาหลายมุมมองให้ผู้ชมงานศิลปะได้พิจารณาตามวิจารณญาณ

สิ่งที่เป็นปัญหาในการดำเนินงานคือระยะเวลาในการหาแบบ หรือหากกลุ่มคนไร้บ้าน เพราะคนเหล่านี้มักเปลี่ยนสถานที่ ไปตามทีต่างๆ หรือระยะเวลาที่ไม่ตรงกันตามที่พบเห็น ทำให้กระบวนการสร้างงานมีผลกระทบต่องานไปด้วย เพราะต้องใช้วิธีการสร้างสรรค์ผลงานที่ซับซ้อน

ภาพผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ชลูด นิ่มเสมอ. (2557). **องค์ประกอบศิลป์**. พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพฯ : พิมพ์อมรินทร์

ณัฐริดา แทนทศ. 2560. **องค์ประกอบศิลป์ ทักษะธาตุ**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

: <https://sites.google.com/site/xngkhpraxbsilp22042101/hnwy-thi1-khwam-hmay-xngkh-praxb-silp> (วันที่ค้นข้อมูล : 17 พฤษภาคม 2562)

สุชาติ เกาทอง. **ทัศนศิลป์**. พิมพ์ครั้งที่ 1

เข้าถึงได้จาก http://academic.obec.go.th/textbook/web/images/book/1003234_example.pdf

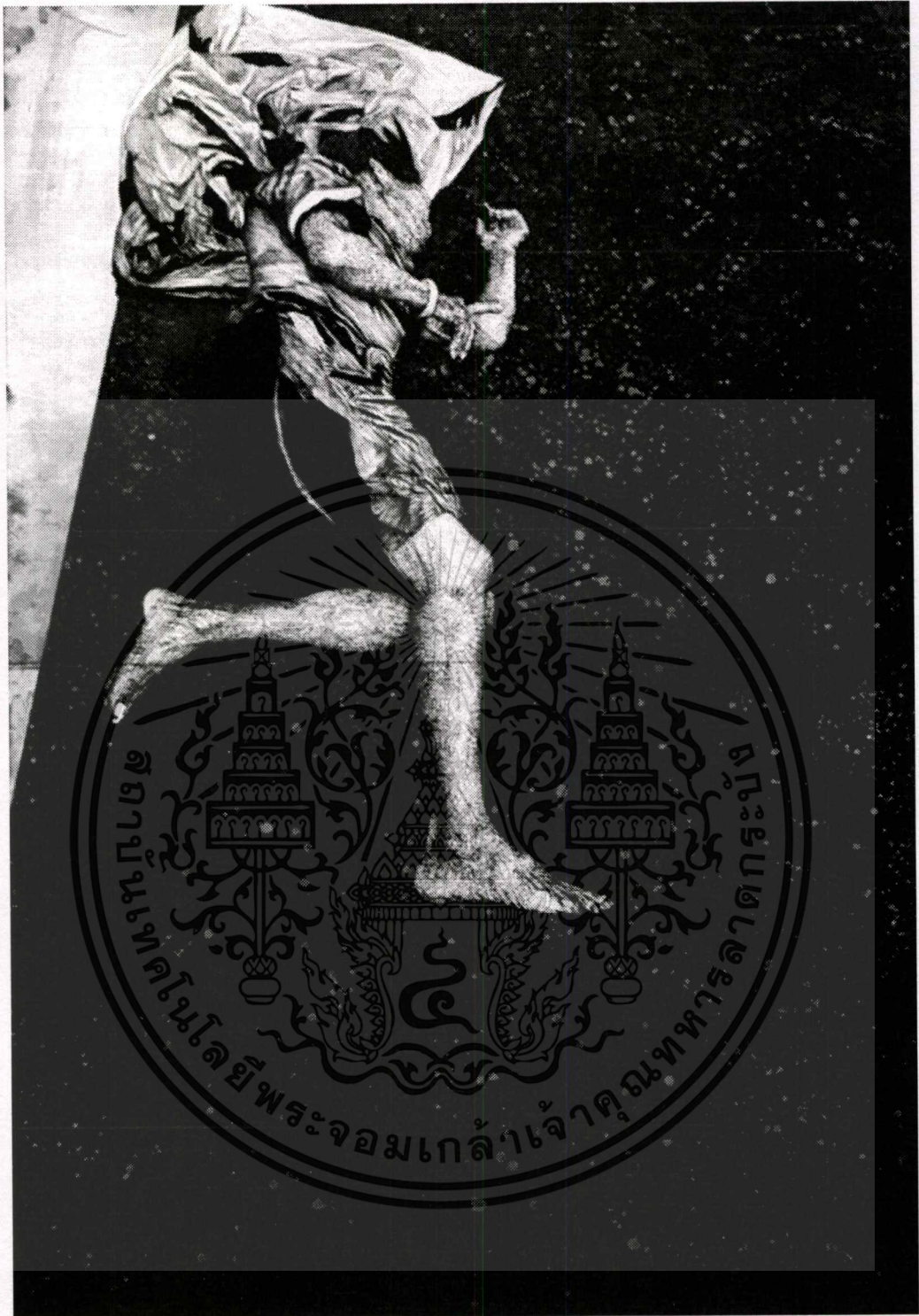
(วันที่ค้นข้อมูล : 17 พฤษภาคม 2562)

จากหนังสือศิลปะนิพนธ์ของ นายณัฐวุฒิ พิมพ์สำราญ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2559. เข้าถึงได้จาก

file:///C:/Users/user/Desktop/ศิลปะนิพนธ์/ตัวอย่าง/29302_thesis-option-homeless.pdf

(วันที่ค้นข้อมูล : 17 พฤษภาคม 2562)

<https://readthecloud.co/boonlert-homeless/> (วันที่ค้นข้อมูล : 17 พฤษภาคม 2562)

ชื่อผลงาน Wangna Arts Gallery 17.57

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะร่องลึก

ขนาด 80x120 ซม.

2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

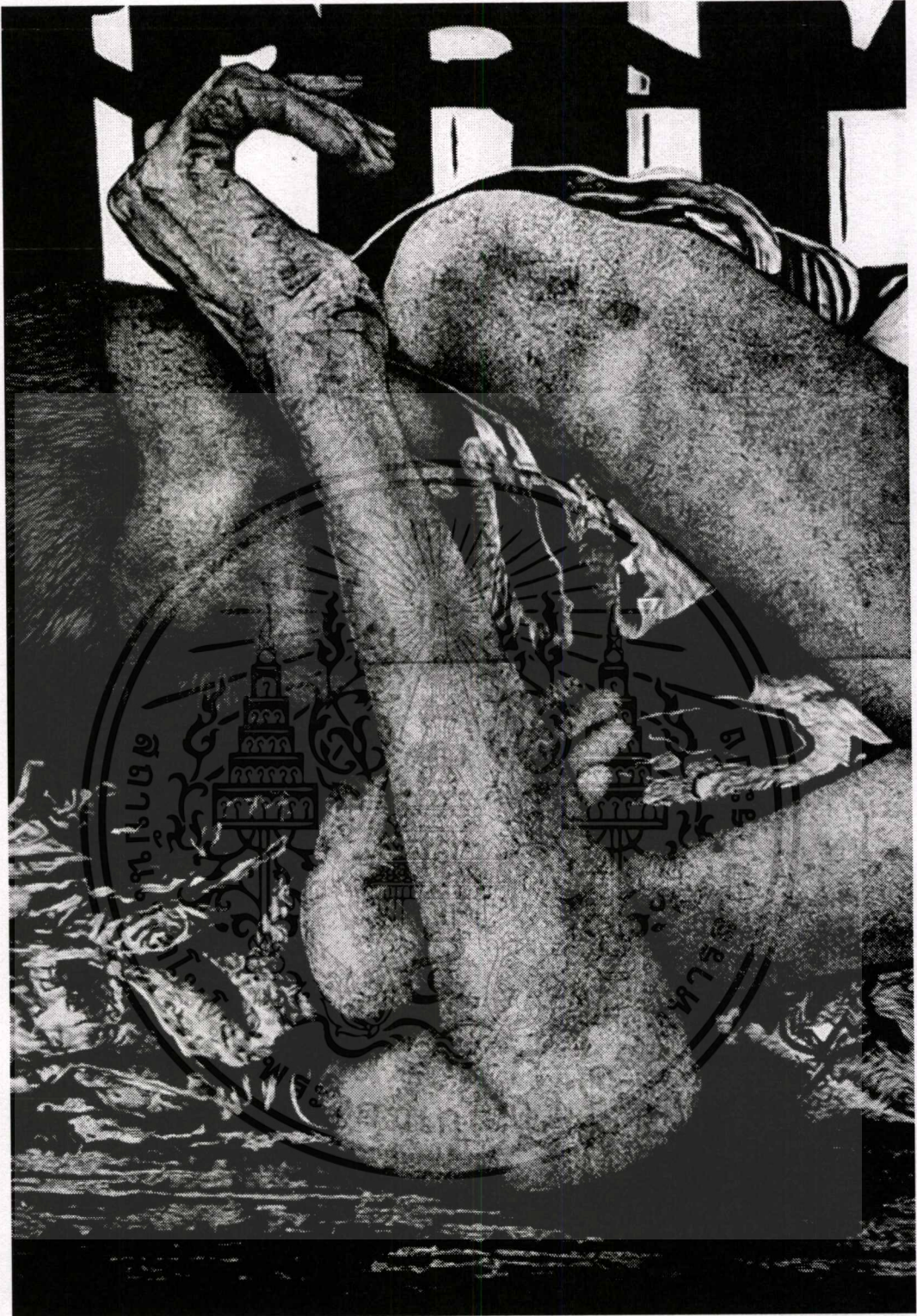
ชื่อผลงาน Rajavithi Hospital 22012019 14.27

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะร่องลึก

ขนาด 80x120 ซม.

2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน **Bang Pakok 20062018 13.09**

เทคนิค **ภาพพิมพ์โลหะร่องลึก**

ขนาด **80x120 ซม.**

2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน Tuk Chai Intersection 22012019 14.37

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะร่องลึก

ขนาด 120x80 ซม.

2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	ณัฐวุฒิ คุรุทน้อย
วัน เดือน ปีเกิด	21 สิงหาคม พ.ศ.2539
ที่อยู่	78 ซ.วัฒนา แขวงบางค้อ เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร 10150
ประวัติการศึกษา	2557 จบบางประกอกวิทยาคม 2561 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาภาพพิมพ์
ประวัติการร่วมแสดงผลงาน	ร่วมแสดงศิลปกรรมเด็กและเยาวชนครั้งที่ 13 ร่วมแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยศิลป์ปิ่นรุ้งเยาว์ครั้งที่ 35 ร่วมแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 64

